

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 51

гр. Стара Загора, 14.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20215500501838 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 413, ал.2 от Граждански процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по частна жалба на Й. Т. М., ЕГН – ***, с адрес: гр.Б., ***, действаща чрез адв.Р.И., против разпореждане № 3194/25.10.2021 г. по ч.гр.д. № 4767/2021 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което е отхвърлено заявлението й за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

Твърди се, че обжалваното определение е неправилно и се претендира неговата отмяна и връщане на делото за продължаване на съдо-производствените действия.

След преценка на становището на частния жалбоподател, като взе предвид доказателствата по делото, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционното производство е било образувано по заявление на Й. Т. М. за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу Х.Д.Н., ЕГН – *****, с адрес: с.Б., *** за сумата от 550 британски лири месечно, считано от 15.02.2019 г., платими на всяко последно число на месеца, представляваща дължима в полза на малолетния Т.Х. Н., роден на *** редовна издръжка и издръжка за минало време.

С обжалваното разпореждане съдът е отхвърлил заявлението, като е приел, че е налице специален съдо-производствен ред за разглеждане на претенциите за издръжка и заповедното производство е неприложимо за тях.

При така установените факти съдът направи следните правни изводи:

Частната жалба е редовна, т.к. отговаря на изискванията на чл.275 от ГПК и разпоредбите на закона към които той препраща, и е допустима, т.к. е

подадена от процесуално легитимирано лице, в предвидения по закона срок за обжалване срещу подлежащ на институционален контрол съдебен акт.

Разгледана по същество частната жалбата се преценява за частично основателна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.410, ал.2 от ГПК предвижда, че заявителят може да поиска издаването на заповед за изпълнение за парични суми, когато искът е подсъден на районния съд.

Законът не съдържа други ограничения, в частност относно основанието на което се претендира паричното вземане. Заповед за изпълнение може да бъде издадена както за парични вземания, основани на договорно основание, така и за такива, основани на непозволено увреждане, издръжка и т.н.

В случая заявителята е поискала издаването на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, а не по реда на чл.417 от ГПК, поради което наличието на постановен в друга държава от компетентна юрисдикция акт, с който е присъдена в полза на малолетния Т.Х. Н., роден на ***, издръжка, не се явява процесуална пречка по смисъла на чл.638 от ГПК.

Налице са предвидените в закона предпоставки за издаване на заповед за изпълнение, т.к. вземанията за издръжка за минало време и за редовна издръжка, т.к. се претендират парични суми, а исковете са подсъдни на районния съд.

По изложените съображения въззивният съд намира, че обжалваното разпореждане е неправилно, поради което следва да бъде отменено.

Вместо него следва да бъде постановено ново определение, с което да се разпорежи издаването на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за претендираните със заявлението суми за издръжка за минало време и редовна издръжка, считано от 15.02.2019 г., платими на всяко последно число на месеца, до навършване на 18 години на детето, ведно със законната лихва за забава считано от 19.10.2021 г. до окончателно изплащане по отношение на дължимата издръжка за минало време, а по отношение на редовната издръжка, считано от падежа на всяка месечно плащане до окончателно изплащане на просрочената сума, до настъпването на правопроменящи, правопрекратяващи или правопогасяващи обстоятелства, както и разносните в заповедното производство.

Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК не може да бъде издадена за редовна издръжка за периода от навършване на пълнолетие на детето до приключване на училищното обучение на детето, ако последното е по-късно, т.к. в тази му част искането е в противоречие със закона по смисъла на чл.411, ал.2 т.2 от ГПК.

Българският Семейен кодекс предвижда като отделно самостоятелно право от издръжката на ненавършилите пълнолетие лица правото на издръжка на навършило пълнолетие лице, което продължава да учи в средно или висше образование и по съдебен ред това право се реализира с отделен

иск по чл.144 от СК.

Доколкото заявлението следва да отговаря на изискванията за редовност на исковата молба, а наличието на изложени твърдения за правопораждащите претендираното право факти е изискване за надлежно упражняване на правото на иск, то в настоящия случай е недопустимо кумулативно обективно съединяване на претенции по чл.143 от СК и чл.144 от СК, доколкото не се твърди претендиращото издръжката лице да е навършило пълнолетие и да продължава да учи.

В тази му част обжалваното разпореждане следва да бъде потвърдено като правилно.

Водим от горното и на основание чл.278, ал.2 от ГПК и чл.271 , ал.1, пр.ІІІ-то от ГПК Старозагорският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 3194/25.10.2021 г. по ч.гр.д. № 4767 /2021 г. по описа на Районен съд – Стара Загора в частта му, в която е отхвърлено заявлението на Й. Т. М., ЕГН – ***, с адрес: гр.Б., ***, действаща в качеството си на майка и законен представител на малолетния Т.Х. Н., роден на ***, чрез адв.Р.И., за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу Х.Д.Н., ЕГН – *****, с адрес: с.Б., *** за сумата от 550 британски лири месечно, считано от 15.02.2019 г., платими на всяко последно число на месеца, до навършване на 18 години на детето, ведно със законната лихва за забава считано от 19.10.2021 г. до окончателно изплащане по отношение на дължимата издръжка за минало време, а по отношение на редовната издръжка, считано от падежа на всяко месечно плащане до окончателно изплащане на просрочената сума, до настъпването на правопроменящи, правопрекратяващи или правопогасяващи обстоятелства, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ДА СЕ ИЗДАДЕ в полза на Й. Т. М., ЕГН – ***, с адрес: гр.Б., ***, действаща в качеството си на майка и законен представител на малолетния Т.Х. Н., роден на ***, чрез адв.Р.И., заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу Х.Д.Н., ЕГН – *****, с адрес: с.Б., *** за сумата от 550 британски лири месечно, считано от 15.02.2019 г., платими на всяко последно число на месеца, до навършване на 18 години на детето, ведно със законната лихва за забава считано от 19.10.2021 г. до окончателно изплащане по отношение на дължимата издръжка за минало време, а по отношение на редовната издръжка, считано от падежа на всяка месечно плащане до окончателно изплащане на просрочената сума, до настъпването на правопроменящи, правопрекратяващи или правопогасяващи обстоятелства, както и за сумата от 125 лв. – разноски в заповедното производство.

ВРЪЩА делото на Районен съд-Стара Загора за фактическо издаване на

заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 3194/25.10.2021 г. по ч.гр.д. № 4767/2021 г. по описа на Районен съд – Стара Загора в частта му, в която е отхвърлено заявлението на Й. Т. М., ЕГН – ***, с адрес: гр.Б., ***, действаща в качеството си на майка и законен представител на малолетния Т.Х. Н., роден на ***, чрез адв.Р.И., за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу Х.Д.Н., ЕГН – *****, с адрес: с.Б., *** за сумата от 550 британски лири месечно, платими на всяко последно число на месеца, до приключване на училищното обучение на детето, ако последното е по-късно от навършването на осемнадесетгодишна възраст от детето.

Определението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____